

Անուն, հայրանուն, ազգանուն	Սարգիս Գարեգինի Պետրոսյան
Ծննդյան թիվը, վայրը՝	14 հունվարի, 1942, ք.Լենինական
Կրթությունը՝	Երևանի պետական համալսարան, բանասիրական ֆակուլտետ, արևելյան լեզուներ և գրականություն բաժին (1962-1967) ՀԽՍՀ ԳԱ Արևելագիտության ինստիտուտի ասպիրանտուրա (1968-1971)
Գիտական աստիճան, կոչում՝	Պատմական գիտությունների թեկնածու (1980) Պատմական գիտությունների դոկտոր (2001) դոցենտ
Հետազոտությունների ոլորտը՝	Հայաստանի և Արևելքի երկրների հին պատմություն, հոգևոր մշակույթ
Աշխատանքի վայրը՝	ՀՀ ԳԱԱ Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոն, Շիրակի պետական համալսարան
Աշխատանքային գործունեություն	1971-1973թթ. պատմության դասատու, 1973-1980թթ. ԳՊՄԻ պատմության ամբիոնի լաբորանտ, 1980-ից առայսօր՝ դասախոս, 1980-1983թթ. «Կումայրի արգելոց-թանգարանի» փոխտնօրեն գիտական աշխատանքների գծով, 1996-2006թթ. պատմաբանասիրական ֆակուլտետի դեկան, 2002թ. ԳՊՄԻ պրոֆեսոր, 1997-ից առ այսօր ԳԱԱ ՇՀՀ կենտրոնի առաջատար գիտաշխատող
Աշխատությունները	2 մենագրություն, 120 գիտական հոդված
Վերջին մենագրությունները	«Դասերը և եռադասության դրսևորումները Հին Հայաստանում», Եր., 2006: «Հայոց մեհենագրության ակունքներում», Գյումրի, 2008:
Անդամակցություն գիտական կազմակերպությունների գիտխորհուրդներին	ՇՀՀ կենտրոնի «Գիտական աշխատություններ» պարբերականի խմբագրական խորհրդի անդամ:
Պարգևներ	ՀՀ ԳԱԱ նախագահի շնորհակալագիր (2007) ԳՊՄԻ ռեկտորատի պատվոգիր (1994) ՀՀ վարչապետի ոսկե հուշամեդալ (2014)